

BIBLIOTECA *MARCEL·LÍ DOMINGO*

Recull de premsa local i comarcal

Emili Bayo, autor de 'Després de la tempesta'. FOTO: RAMON TORRALBA/ACN

Narrativa

El Delta, protagonista de 'Després de la tempesta'

Emili Bayo explora la solitud i les relacions amb els altres en un paisatge arrasat pel Glòria, que «furga en el cor de les persones»

GLÒRIA AZNAR
TARRAGONA

«Aquesta novel·la és el fruit d'una història d'amor. Soc de Lleida, de terra ferma i des de petit he tingut una atracció especial pel Delta, al qual m'escapava sempre que podia. Per consumir aquesta història d'amor vaig anar a viure al Delta, a la Ràpita i em vaig trobar que l'any va ser especialment mogut. Primer per la tempesta Glòria, que em va mostrar la fúria de la natura d'una manera desfermada i després amb el coronavirus. El paisatge després

que mai no ha aconseguit refer-se de la pèrdua de la seva estimada Glòria ni tampoc del conflicte permanent que va viure amb el seu germanastre, el Julià, ja mort i ara busca el refugi d'una vida retirada; l'Anaïs, per la seva part, fuig del maltractament de la seva parella, un escriptor de caràcter dominant i voluble al qual ella és incapaç d'enfrontar-se; finalment, la Coia, filla de l'Anaïs, que com tot adolescent, busca l'encaix en el món dels adults. Mentrestant, el paisatge, el quart protagonista, «furga en el cor de

seu interior. Un dels objectius és furgar en l'interior de tots tres».

D'altra banda, cadascú té la seva manera de parlar. I pel que fa a l'Edmon, utilitza una barreja de lleidatà i tortosí. «Ell fa bandera de la seva vinculació al territori, per tant, no podia fer-lo parlar amb un estàndard. Seria una traïció i pervertir la idea de la novel·la. Com parla un personatge que viu al Delta i que ha passat la seva infantesa a terres de Lleida? No ho sé. Un escriptor s'ha d'inventar un llenguatge, ha de prendre decisions sobre la veu i estic molt satisfet. L'esforç de

